

গুরু কৃপাহি কবেলম

সৰ্ব্বদা গুরুর উপৰ নজিকে নৰিভৰ ৰাখবি।নজিকে বুদ্ধিমান জ্ঞানে কৰ্ত্তা
অভিমান থাৰিয়া মন স্থৱিৰে প্ৰয়াস কৰা কবেল দুঃখৰে ভাজন হইতে হয়।মন
স্থৱিৰে প্ৰতিলিক্ষ্য না ৰাখিয়া গুরুর উপদেশে প্ৰতিলিক্ষ্য ৰাখবি। গুরুর দৃষ্টি
হৃদয়ে এবং পছিনে সৰ্ব্বদা আছনে নশ্চয়, ইহাৰ সন্দেহে কৰবি না।দখেতি পাও আৰ
না পাও ইহা হৃদয়ে দৃঢ়ৰূপে আঢ্য কৰিয়া সতত থাকবি,ইহাই গুরুর মূল
সবো।কৰ্ত্ত্ব দুৰ্ব্বল হইয়া পড়িলে তখন ভগবান ও গুরুর স্বৰূপ প্ৰত্যক্ষ
পাইবো।শান্তি আৰু গুরু ও ভগবৎ সবো লাভ কৰতি পাৰবি।মন নতিয়ৰূপে
প্ৰতিষ্ঠা থাকবি,ইহা ধ্ৰুববাক্য সন্দেহে নাই।

